

KAJ IN KDAJ BOMO GRADILI

»MOST VZDIHLJAJEV« BOMO ZAZIDALI

V novi zgradbi naj bi dobili prostore Ljudska pravica, Ljubljanski dnevnik, INDOK center, Radio Glas Ljubljane in MK SZDL

Že vrsto let ugotavljamo, da v upravni stavbi na Kopitarjevi 2 primanjkuje prostorov in so temeljne organizacije prav tako pa tudi delovna organizacija v celoti utesnjene. Po ustanovitvi INDOK centra in Radia »Glas Ljubljane«, pa je stiska s prostori še večja.

Že nekajkrat smo poskušali, da bi prostor, ki sedaj služi za parkiranje na Kopitarjevi 2, uporabili za razširitev prodajno-naročninske službe Ljubljanskega dnevnika, pa nam to kljub nujnim potrebam ni uspelo. Zdaj pa smo pred dejstvom, da moramo ob nabavi nove rotacije in s tem v zvezi z montažo avtomatičnih menjalcev rol časopisnega papirja pri rotaciji dvigniti raven rotacije na raven Kopitarjeve ulice. S tem bomo pridobili dolo-

čen skladiščni prostor za papir, zmanjšali transportne poti od rotacije do ekspedita, istočasno pa postavili temelje za dograditev petih nadstropij med obema stavbama, ki jih sedaj povezuje tako imenovani »most vzdihlajev«.

Z dograditvijo vmesne stavbe petimi nadstropji, bi pridobili: notranji transport, ogrevanje, električna napeljava in telefonske napeljave so v obstoječi cen-

trali oziroma na sedanjih lokacijah.

Predvidoma bi v tej novo zgrajeni stavbi prostore zasedle naslednje temeljne organizacije: Ljudska pravica, Ljubljanski dnevnik, INDOK center, Radio »Glas Ljubljane« in MK SZDL. Skratka, to bi bili informativni center za celotno regijo s tehnično bazo in možnostjo, da nudi v informativni dejavnosti in grafični panogi vse, kar se v tem trenutku glede na tehnično opremljenost nuditi da.

Vsako nadstropje bi po idejnem osnutku imelo okoli 350 kvadratnih metrov. Seveda se ta številka lahko spremeni glede na nosilnost, ki bi bila izvedena v prvi fazi in po dogovoru z vsemi sodelujočimi v investiciji. Cena za kvadratni meter je v tem trenutku največja neznanika.

Odvisna je med drugim tudi od zahtev posameznih temeljnih organizacij, tehnične opremljenosti in tržnih cen. Delavska sveta Ljudske pravice in Ljubljanskega dnevnika ter centralni delavski svet delovne organizacije bodo v kratkem sklepali o nosilnih investicijah. Prav gotovo pa se zelo mudi za prvi del tega projekta, ki je vezan na normalno obratovanje in nakup nove rotacije. Brez tega ni mogoče začeti obratovati in morata biti gradnja ter nabava rotacije usklajeni.

ODLIKOVANJA NAŠIM 25-LETNIKOM

Ljubljanski dnevnik je lani praznoval svojo petindvajsetletnico. Predsednik SFRJ Josip Broz Tito je med tem z ukazom številka 129 z dne 11. decembra 1976 podelil odlikovanje šestim Dnevnikovim delavcem, ki so zaposleni v našem podjetju od ustanovitve. Red dela z zlatim vencem bo dobil Rudi Vahen, red dela s srebrnim vencem pa Pavla Anžič, Justi Borišek, Ema Fister, Milka Kernel in Dana Nučič.

Na Dnevnikovem sprejemu pa bodo podelili tudi zlate Dnevniške tistim delavcem, ki so že petnajst let pri podjetju. Tokrat jih bodo dobili: Matilda Gerden, Alojzija Kravcar, Amalija Lozar, Drago Bitenc, Bogomil Kurat in Marko Jereb.

Vsem jubilentom iskrene čestitke!

NAKUP NOVE ROTACIJE

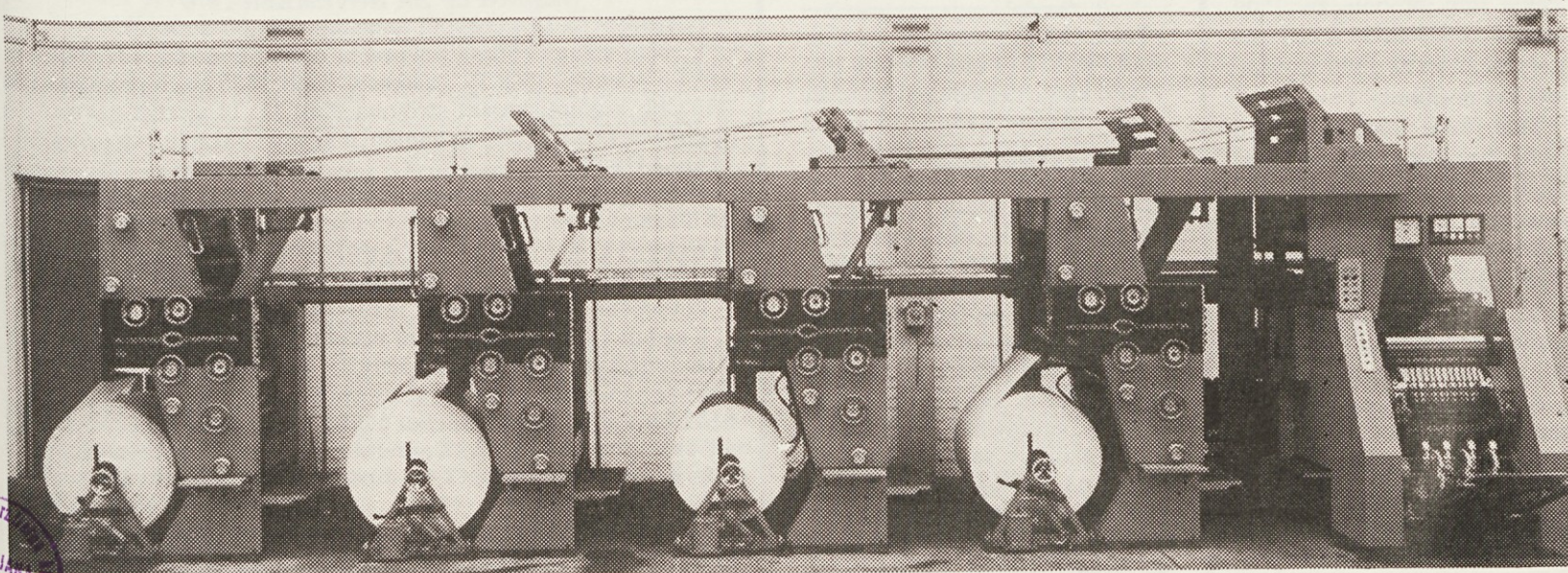
COMPACTA, NE SOLNA

Delavski svet Ljudske pravice je dal na svojem zadnjem zasedanju v razpravo na zbere proizvajalcev predlog, naj bi kupili nov rotacijski stroj compacta. Za ta stroj se je strokovna komisija, ki je predlagala nakup delavskemu svetu odločila zato, ker bolj kot solna ustreza našim zahtevam.

Kupili bomo 5-člensko rotacijo s tremi avtomatskimi menjalci papirnih zvitkov. Compacta je bistveno bolj stabilna od solne, hitrost tiska je večja in zmore do

30.000 izvodov na uro, tako, da bomo pri nas lahko tiskali od 22.000 do 25.000 izvodov v eni uri. K hitrosti tiska bodo znatno pripomogli avtomatski menjalci zvitkov.

Upamo, da bomo z novim strojem v doglednem času lahko stiskali Dnevnik v istem času na enem stroju, kot ga zdaj na dveh. Pri tiskanju Nedeljskega dnevnika pa bo odpadlo precejšnje število nadur.

Rotacijski stroj compacta zahodnonemške tovarne König in Bauer

PO 16157/1981

VIŠJI PROMET, SLABŠI REZULTATI

Računovodska služba nam je že posredovala bilančne kazalce poslovanja Dnevnika za lanski november ter precej trdne domneve za december. Čeprav je ostanek dohodka nižji od planiranega, kar pomeni slabši rezultat, pa je bil promet višji. Poglejmo številke; ustvarili smo za 8068 tisoč dinarjev dohodka, stroški pa so bili 7393 tisoč dinarjev; tako je ostanek dohodka le 675 tisoč dinarjev. Planirali pa smo manjši dohodek (7120 tisoč) in manjše stroške (6270 tisoč), vendar pa višji ostanek dohodka, v višini 850 tisoč dinarjev.

Slabše rezultate smo dosegli predvsem zato, ker nismo dosegli planiranega dohodka od oglasov 1,740.000 dinarjev, dosegli smo le 1,299.000. Oglasov je bilo v lanskem novembru tudi manj kot predlani, ko smo zabeležili dohodek 1679 tisoč dinarjev.

Z naklado Dnevnika in Nedeljskega pa smo lahko zadovoljni. Izpolnjena so planska pričakovanja, in kljub novembrski dokaj visoki podražitvi časnikov, celo presežena. Tako je bila povprečna tiskana dnevna naklada »zelenca« 54935 izvodov, prodana pa 50522 izvodov. Plan je predvidel »le 49192 izvodov« prodane dnevne naklade, predlani pa smo prodali 47 090 izvodov. Tudi z »Nedeljcem« je tako. Povprečna tiskana naklada je bila 205 100 izvodov, prodano pa povprečno 192 824 izvodov. Tako smo prodali za 1500 izvodov več Nedeljca kot smo načrtovali in za 2500 izvodov več kot predlani.

Med višje stroške, ki so poleg manj dohodka od oglasov vplivali na manjši ostanek dohodka moramo še omeniti izplačilo nagrade ob 25-letnici Dnevnika, dražji papir, poštno storitve, v decembru pa, ko je tudi dohodek od oglasov boljše, stroške tiskanja koledarjev. Sicer pa lahko za december dokaj zanesljivo trdimo, da bistvenih sprememb v nakladah časnikov ni bilo, dohodek od oglasov je višji, stroški pa so bili višji tudi z večjim obsegom časopisov.

SLABŠI POSLOVNI USPEH

Šele v zadnjem tromesečju leta 1976 smo dosegli take rezultate, kakršne bi morali med celim letom, da bi izpolnili planske naloge, postavljene v začetku leta.

Količinski obseg proizvodnje, ki je bil v primerjavi z realizacijo leta 1975 planiran za 4% večji, smo dosegli z 99,4%, kar predstavlja 6264 ton proizvodov od planiranih 6300 ton. Z našimi strojnimi kapacitetami in številom zaposlenih bi lahko ta plan znatno preseglili pod pogojem, da bi imeli na voljo več dela. Tudi finančni obseg proizvodnje je bil v primerjavi z letom 1975 presežen za 4%, kar pa ni dovolj za izpolnitev plana lani. Namesto 155 milijonov dinarjev smo dosegli dobrih 134 milijonov, to pa je le 86,6% planirane vrednosti proizvodnje za leto 1976. Pri tem znaša vrednost nedovršene proizvodnje 38456 ur storitev, to pa je za 7100 ur manj kot v začetku leta.

V letu 1976 je bilo v tiskarni poprečno zaposlenih 491 delavcev. Planirano število 500 zaposlenih smo zaradi pomanjkanja dela morali znižati, tako je bilo konec leta le 478 zaposlenih, kar je 4% manj kot v začetku leta.

Skupni časovni fond v letu 1976 znaša 1,147.702 ure. Od tega je bilo porabljeno za izdelavno delo 40,86%, za režijsko delo 41,75% ur. V letu 1975 je bilo to razmerje 43,43% : 39,15% in zato ugotavljamo slabše izkoriščanje dejansko porabljenega delovnega časa za izdelavno delo. K povečanju režijskega dela je treba pripisati tudi pomanjkanje dela, zaradi česar smo tudi ostalo delo opravljali dalj časa kot bi bilo treba. V letu 1976 se je povečala pogonska režija v primerjavi z letom 1975 od 34,64% na 36,40%. Poleg tega je bilo pisano tudi 11.142 ur brez dela, kar je enako 0,97% možnega delovnega časa.

Nadurno delo se je v primerjavi z letom 1975 zmanjšalo, in sicer znaša 6,17% (v letu 1975 je bilo 7,38% nadurnega dela). Povečale so se režijske nadure in to od 1,56% v letu 1975, na 1,75% v letu 1976. Iz tega je razvidno, da nismo dovolj pazili na potrebo nadurnega dela, ali pa je vzrok temu slaba organiziranost dela.

Plačani izostanki so se zmanjšali od 13,37% na 13,25%, neplačani izostanki pa so se povečali od 4,05% na 4,14%. Če pogledamo izkoriščenost posameznih izostankov, ugotovimo: delež državnih praznikov se je povečal od 2,44% na 2,53%, prav tako so se povečali tudi dopusti, in sicer od 7,08% na 7,25%. Zmanjšali pa so se drugi plačani izostanki in državljanke dolžnosti od 0,50%

na 0,48% ter boleznimi do 30 dni od 3,35% na 2,99%.

Delež neplačanih izostankov se je zmanjšal od 0,25% na 0,19%, neupravičeni izostanki pa od 0,13% na 0,10%. Zamud je bilo prav toliko kot v letu 1975 — 0,01%. Povečanje pa je opaziti pri boleznih nad 30 dni in to od 1,80% na 1,96% ter pri porodniškem dopustu, ki se je povečal od 1,66% v letu 1975, na 1,77% v letu 1976. Skupno število izostankov se je v letu 1976 zmanjšalo, in sicer od 17,42% na 17,39%. Ta odstotek pa je še vedno previsok in zato kvarno vpliva na rezultat poslovanja.

Od predvidenih 543.976 norma izdelavnih ur smo opravili 531.207 ur ali 97,7%, medtem ko je bilo leta 1975 doseženo 98,9% norma ur. Tudi planirani izdelavni količnik ni bil dosežen. Namesto 50,70% je znašal le

Poprečno število zaposlenih	498	491	98,6
Izdelavnih ur na 1 delavca	1024	955	93,3
Režijskih ur na 1 delavca	923	976	105,7
Plačanih izostankov na 1 delavca	315	310	98,4
Neplačanih izostankov	96	97	101,0
Nadur	174	144	82,8

Na splošno je dosežena proizvodnja in poslovna uspešnost v letu 1976 slabša, kot smo pričakovali. Ni bila dosežena planirana produktivnost dela, ni bilo doseženo planirano izkoriščanje možnega delovnega časa, prese-

49,80%. Najbolj se je približal presege normi ur. Od predvidene presega v višini 112% smo dosegli 111,84%, in to kljub temu, da je bilo na delavskem svetu sklenjeno, da je treba normative popraviti.

Za opravljene ure je bila planirana kvota v višini 178,545.786 točk. Ta kvota je bila prekoračena za 2,31%. Prav tako je bilo prekoračeno število točk za 1 norma uro za 4,88%. Namesto 328 točk za 1 norma uro smo porabili 344 točk. Preseg plana smo dosegli tudi pri nadurnem delu za 8442 ur ali 13,54%. Izdelavno delo vajencev je večje od planiranega za 25%.

Prekoračitev plana je v večini primerov le tam, kjer to kvarno vpliva na rezultate uspešnega poslovanja. Slaba produktivnost, ki iz leta v leto pada, je lepo razvidna iz naslednjega prikaza, koliko ur odpade na 1 delavca v letu 1976 v primerjavi z letom 1975, ki je bilo veliko bolj uspešno.

	1975	1976	indeks
Poprečno število zaposlenih	498	491	98,6
Izdelavnih ur na 1 delavca	1024	955	93,3
Režijskih ur na 1 delavca	923	976	105,7
Plačanih izostankov na 1 delavca	315	310	98,4
Neplačanih izostankov	96	97	101,0
Nadur	174	144	82,8

ženi pa so bili planirani osebni dohodki od manjši akumulaciji in finančnem uspehu podjetja. O finančnih pokazateljih bomo lahko razpravljali šele prihodnji mesec ob zaključnem računu za leto 1976. Stane Tršinar

OSEBNI DOHODKI V LUČI STATISTIKE

PODATKI O IZPLAČANIH OSEBNIH DOHODKIH V TISKARNI LP ZA NOVEMBER 1976

Povprečni mesečni osebni dohodek 4084,80 dinarjev.

V ročni stavnici znaša povprečni osebni dohodek 4075,60, v strojni stavnici 4568,15, časopisni enoti 5533,50, reprodukciji 4162,40, knjigotiskarski strojnici 3381,15, litografiji 3278,50, knjigovoznici 3173,25, mehanični delavnici 3813,70 in v režijski grupi 4419,95.

Najnižji izplačani osebni dohodek je bil 1956,15, najvišji pa 12739,60.

PODATKI O IZPLAČANIH OSEBNIH DOHODKIH V LJUBLJANSKEM DNEVNIKU V MESECU DECEMBRU 1976

Povprečni osebni dohodek je bil 5982,45

V redakciji znaša povprečni osebni dohodek 7253,35, Radio Glas Ljubljane 7001,97, BEP 5575,01, IBM 5213,20, pravnik ZP 6854,79, splošni oddelek, računovodstvo in analitski oddelek 5139,78, v prodajnem oddelku 5572,73, naročninskem oddelku 4278,96, ekspeditu 5958,32, adremi 4077,57, podružnice 4948,35, šoferji pa so prejeli 5742,46 dinarjev povprečnega osebnega dohodka.

Najnižji izplačani osebni dohodek je bil 2402,75 dinarjev (snažilka). Najvišji izplačani osebni dohodek je bil 12722,45 dinarjev (odgovorni urednik).

ODSLEJ OD NA TEKOČE RAČUNE

Konec minulega leta smo se na zborih delavcev Ljubljanskega dnevnika v naši organizaciji združenega dela z večino glasov odločili za izplačevanje osebnih dohodkov na tekoče račune pri Ljubljanski banki. Od sto delavcev, ki so se udeležili zborov delavcev v BEP, redakciji, prodajno-naročninski službi in dostavni službi, jih je samo trinajst glasovalo proti izplačevanju osebnega dohodka na tekoče račune.

Na nov sistem izplačevanja OD bomo prešli že s 1. februarjem, tako da bomo januarske plače dobili že na tekoče račune. Računovodstvo bo moralo še prej Ljubljanski banki oddati seznam delavcev, na podlagi katerega nam bo Ljubljanska banka poslala pristopnice, ki jo bo moral vsak delavec sam izpolniti. Nato pa bomo dobili vsak svojo številko tekočega računa.

Računovodstvo bo Ljubljanski banki poslalo plačilno listo z vsemi odbitki od osebnih dohodkov. Zadnjega v mesecu, ko bomo prešli na izplačevanje OD na tekoče račune, bo vsak dobil izkaznico imetnika tekočega računa in čekovno knjižico z desetimi čeki. Na podlagi izkaznice pa bo nato vsak urejal svoje denarne zadeve v banki, kar je ustavna pravica in dolžnost delavca v združenem delu. Lastnik tekočega računa lahko v Ljubljanski banki uredi, da se mu izstavi hranilna knjižica na prenositelja, na geslo ali po pooblastilu.

Na plačilni dan pa bomo v računovodstvu še vedno dobili bone za družbeno prehrano.

KAJ STA PRINESLA DVA RAZVOZA

Za nami sta dva meseca, odkar smo uvedli prvi in drugi razvoj Dnevnika. V tem času so se pokazale nekatere pomanjkljivosti; to je v glavnem še vedno nezagotovljen stalen čas tiska, ki ne bi smel, če bi hotela prodaja uspešno planirati čase odhoda, nihati po dnevih več kot za 10 minut. Sedaj je žal povsem drugače. Dogovorjen čas v povprečju prekoračujemo za dobre pol ure, približno toliko pa nihajo tudi dnevni časi tiska.

Vsi vemo, da s prvim razvozem pokrivalo bolj oddaljene kraje, v drugem razvozu, v katerem je tri četrt naklade, pa so Ljubljana ter bližnja okolica. Določeni kraji v prvem razvozu (okoli 13.000 do 14.000 naklade Dnevnika) imajo dobre prometne povezave, drugi pa ne. Tako te kraje najbolj prizadene nereden tisk, pa čeprav si je prodaja v časovnem razporedu pustila precej rezerve — čas za

— DANES BOMO PA SPET KREPKO PRESEGLI NORMO!

PO DECEMBRSKEM SESTANKU V TISKARNI LJUDSKE PRAVICE

ABECEDA SAMOUPRAVLJANJA

Občinski sindikalni svet je celotno zadevo predal v nadaljnji postopek družbenemu pravobranilcu samoupravljanja

Ob koncu lanskega leta so v sejni sobi tiskarne organizirali sestanek, ki so se ga udeležili delavci strojne stavnice, sindikata LP, direktor Božo Sintič, predstavnik občinskega sveta ZS Ljubljana-Center in še nekateri drugi tovariši. Kaj je bilo bistvo tega sestanka, pisec teh vrstic ne bi vedel natančno povedati, ker ga je po eni uri zapustil (sestane, ali nekaj, kar naj bi bilo temu podobno, pa je trajal celih pet ur).

Predno pa povem dve tri besede o samem poteku sestanka, tole: junija lani so v tiskarni z rebalan-

som plana dvignili vrednost točke od 11 na 12 din. Osební dohodek se je torej povečal tik pred dopusti, kar je seveda zelo dobro za tistega, ki dobi ob koncu meseca več v kuverti.

Ob devetmesečnem periodičnem obračunu pa so ugotovili, da so za dopuste, praznike in bolezni porabili iz 11-odstotnega rezervnega sklada več kot se je vanj nateklo. Ker se iz prazne vreče ne da ničesar izplačati, po samoupravnem sporazumu pa je primanjkljaj v skladu treba pokriti v mesecu decembru, so vodilni v tiskarni predlagali, da bi v rezervni sklad odvajali zadnje tri mesece do 10 odstotkov več, kot da bi bila izravnava v decembru manj boleča. Raven osebnih dohodkov 500-članskega kolektiva je nekoliko upadla.

Tedaj pa so povzdignili glasove delavci strojne stavnice in naslovili vrsto vprašanj na odgovorne, zakaj se je to zgodilo. Vendar niso počakali, da bi jim odgovorni na vprašanja odgovorili, ampak so istočasno poslali pisma na občinski sindikalni svet in SO Ljubljana-Center, kjer so zahtevali varstvo svojih samoupravnih pravic.

Do sestanka decembra lani (o katerem smo pričeli govoriti uvodoma) pa je prišlo menda zaradi tega, ker delavci strojne stavnice niso dobili odgovorov na svoja vprašanja. Predsedujoči (delavec iz strojne stavnice) je na decembrskem sestanku demokratično vodenje sestankov razumel tako, da je dajal besedo udeležencem takrat, ko se je to njemu zdelo in jim jo vzel po enaki metodi. Zapisnikar (tovarišica iz strojne stavnice), ki bi

morala vsako besedico vestno zapisati (kajti, izrečenih je bilo nemalo hudih žalitev, ki pa se jih ne bo dalo dokazati), je ves čas skakala ljudem v besedo, tako da je v eni uri, kolikor je bil pisec teh vrstic na seji sama govorila pol ure.

Iz vsega, kar se je dogajalo v prvi uri sestanka, se je dalo razbrati le to, da sploh ni bilo jasno, zakaj so se delavci strojne stavnice sestali z vodilnimi iz tiskarne, razen morda zaradi tega, da si na docela neobičajen način voščijo Novo leto.

Navzočnost predstavnika OS ZS Ljubljana-Center je bila verjetno nepotrebna (pogojno), saj, tako se zdi, stvari še niso bile razčiščene znotraj delovne organizacije. Zlato pravilo samoupravljanja pa je med drugim tudi to, da se najprej pometa z lastno metlo, če pa ta ni dobra, se pokliče na pomoč občinsko.

Če se komurkoli zdi, da je v tem članku karkoli netočnega, bi bilo zelo dobro, če se oglasi in sploh pove, kaj se je od oktobra do danes v tiskarni dogajalo. Povsem bi morali svojo pravico prek internega časopisa izkoristiti delavci strojne stavnice, ki napadajo, in v drugi fazi vodilni delavci tiskarne, ki so napadeni — kot delavci tiskarne in kot ljudje.

Dotlej pa še novica, da je občinski sindikalni svet predal celotno zadevo v nadaljnji postopek družbenemu pravobranilcu samoupravljanja, kar prav gotovo meče na dogajanje v tiskarni slabo luč, saj dokazuje, da se bodo morali še učiti abecede samoupravljanja.

S. D.

Delo v novih prostorih adreme je sicer prijetnejše, toda...

»REPUBLIKA« ZASE

Oktobra lani se je Dnevnikova adrema preselila v nove, večje prostore. Kljub temu Pavla Anžič, Slavka Kraucar, Ivanka Zajc, Milena Podboj, Zvone Harter in Borut Bavdek niso preveč zadovoljni v svetlih prostorih v stari stavbi.

»Smo republika zase in sploh ne vemo, kaj se dogaja v Dnevniku,« pravi Pavla Anžič. Ko sem se spustil v prvo nadstropje, odšel po prehodu v staro stavbo tiskarne in nato po stopnicah pripihal po sledi kašpotov nalepljenih na hodniku in skozi risalnico vstopil v nov delovni prostor adremistov, mi je ta njena izjava postala popolnoma razumljiva. Že res, da imajo boljše delovne pogoje, vendar so popolnoma ločeni od svoje TOZD.

Sicer pa s preselitvijo niso rešili vseh težav. V oddelku tiskajo

naslove naročnikov za domače in tuje časopise, poleg tega tiskajo tudi vrečke in položnice. Stroji pa so dokaj zastareli.

»Predpotopni, predvojni in povojni,« jih je predstavila Slavka Kraucar. Najnovejši stroj za tiskanje naslovov pa je največkrat v okvari. »Tudi preveč elektronike ni dobro,« pravijo delavci v adremi, ki čakajo na rezervne dele iz Italije.

Prav gotovo pa bodo tudi te težave lahko rešili, tako kakor so rešili problem tesnih prostorov.

DEDEK MRZAZ IZPRAZNIL VREČO

Kako pristrčno je bilo srečanje z dedkom Mrzazom, ko je obiskal Dnevnikove najmlajše, smo videli že vsa leta nazaj in tudi letos nas je to razveselilo. Dnevnikov dedek Mrzaz je pozdravil vse otroke v Lutkovnem gledališču ter jih povabil, naj si ogledajo lutkovno predstavo »Marjetica in zmaj«. Otroci, bilo jih je zelo veliko, si so z zanimanjem ogledali to predstavo saj je bila zelo lepa. Seveda pa so težko čakali, da se ponovno srečajo z dobrim dedkom Mrzazom, saj jim je obljubil, da jih bo po predstavi ponovno obiskal in obdaril. Tisto, kar je obljubil, je tudi izpolnil. Po končani predstavi je ponovno prišel in vsakega posamezno povabil k sebi, ga pozdravil in obdaril. Velike vreče, polne bogatih daril, je počasi praznil, vsi naši najmlajši pa so bili tako veselih in srečnih obrazov, saj se jim je želja tudi lani izpolnila.

Kot vsako leto dosedaj, je tudi v letošnjem letu dedek Mrzaz obdaril otroke delavcev LP. Letos je

darilo v vrednosti 250 din prejelo skupaj 152 otrok. Darila so bila razdeljena po starosti in sicer v dve skupini. Od mlajših otrok, v starosti 2—5 let, je bilo obdarovanih 48 dečkov in 43 deklic, v

starosti 6—8 let pa 32 dečkov in 29 deklic.

Predstave za najmlajše letos ni bilo, tako, da so starši osebno prevzeli darila za otroke v oddelkih.

Otroci so bili zelo zadovoljni z Dnevnikovim dedkom Mrzazom

Tiskarna Ljudske pravice
Kopitarjeva 2
Ljubljana

Po zaključku leta 1976 se želimo zahvaliti vaši tiskarni za natis dveh obsežnih katalogov - ob retrospektivi Franceta Miheliča in ob retrospektivi Mateja Sternena, ki jih je priredila Moderna galerija.

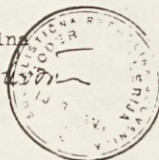
Čenimo zahtevno in natančno delo, ki sta terjajo tovrstni katalogi in se zahvaljujemo za ves vložen trud in prizadevanje, posebno tov. Šrečku Mraku in vsem sodelavcem, ki so pripomogli, da sta obe publikaciji tako dobro uspeli.

S tovariškimi pozdravi!

Kustos razstave:

Melita Stele-Možina

Melita Stele-Možina

Ravnatelj:

Zoran Kržišnik

Zoran Kržišnik

ZAHVALI

Kolektiv Ljudske pravice je dobil v minulih dneh pismeno zahvalo Odbora za odpravo posledic potresa na Tolminskem, v kateri se predsednik odbora Anton Ladova in predsednik izvršnega odbora Renato Bizjak

zahvaljujeta za pomoč vsem članom našega kolektiva in poudarjata, da bodo znali to vedno ceniti. Na koncu svojega dopisa sta napisala: »Želimo vam mnogo uspehov pri vašem delu, da bi v letu, ki prihaja, dosegli vse tisto, kar si želite in da bi člani vašega kolektiva doživeli čimveč srečnih in prijetnih dni. Še enkrat lepa hvala za vse, kar ste naredili za tolminsko občino.«

Objavljamo pa tudi faksimile, zahvale, ki jo je poslala Ljudski pravici Moderna galerija iz Ljubljane za natis dveh obsežnih katalogov.

BRALCEM, ČLANOM DELOVNEGA KOLEKTIVA

Vsa pisma - po možnosti napisana na stroj - so nam vedno dobrodošla. Čim krajša bodo, toliko več možnosti bo, da jih bomo objavili. Prednost bodo seveda imela tista pisma članov našega delovnega kolektiva, ki zadevajo neposredne probleme pri njihovem delu, predloge za razne izboljšave in seveda tudi pritožbe, ki jih na drug način doslej ni bilo možno uveljaviti. Vsa pisma morajo biti seveda podpisana s polnim naslovom, ker bodo drugače končala v košu. Vso pošto ali predloge o tem, kaj želite, da bi bilo objavljeno v našem internem glasilu »Črno na belem«, dostavite odgovornemu uredniku v sobo št. 67 v četrtem nadstropju (kjer je uredništvo Ljubljanskega dnevnika).

Uredništvo

VEZI SO TRDNE!

V naši obratni ambulanti že dalj časa pogrešamo sestro Stano, ki je morala prestatati dve hudi operaciji — Dnevnikov šofer Peter Ivanovič odhaja v zavod za rehabilitacijo invalidov zaradi nadaljnjega zdravljenja

Čudno je pravzaprav: toliko je stvari, ki jih doživljamo skupaj pod isto streho, družijo nas in povezujejo — potem pa se zgodi, da nenadni dogodek zaokrene enakomerno ponavljajoči se krog delovnih dni in čez noč se zrahljajo tudi naše vezi... A ni prav tako! Obiskali smo zato dva izmed njih, ki jih že nekaj časa pogrešamo med nami: da pogledamo, kako živita in da jim prenesemo pozdrave kolektiva.

SESTRA STANA VAS POZDRAVLJA

Kdo ne pozna sestre Stane! Leta zapored nam je lajšala bolečine in najrazličnejše težave v ambulanti, živela je tako rekoč z vsem, kar se je dogajalo okrog nas — dokler ni pred dvema letoma odšla na operacijo kolka, potem še na eno... in tako je sestra Stana Sajevčeva še vedno doma. Telefonirala sem ji in se ji naj-

Stana Sajevčeva: telefon za stik z zunanjim svetom

vila za obisk, pa se je skromno branila: »Veliko drugih je, ki bi bolj zaslužili, da jih daste v časopis.«

A sem jo vseeno obiskala. Zmotila sem jo v njenem stanovanju na Linhartovi cesti ravno tedaj, ko je pripravljala kosilo za »svoje štiri moške«, kot pravi v šali: sinova, nečaka in očeta. Posmejala se mi je že od daleč in potem sva sedli za kratek klepet.

Pripovedovala mi je o svojem življenju, ki nikakor ni bilo z rožicami posuto: o tem, kako se ji je moč — pilot ubil pred osmimi leti nekje nad Jemenom, kako je ostala sama s sinovoma in poslej vso skrb posvetila le njima in službi. Vsako jutro ji je prineslo novo moč, da se je spoprijela z vsem, kar ji je prineslo življenje; potrebovala pa jo je veliko, zakaj tudi težav je bilo na pretek. A ostala je pogumna in vedra — tako jo pravzaprav poznamo. Sinova sta zdaj gimnazijca, fanta in pol, ki znata poprijeti tudi za gospodinjstvo in izvleči vse, kar družina rabi, v enajsto nadstropje, saj mati še vedno težko hodi.

Iz sobe v kuhinjo in počasi malo po stanovanju — taka je zdaj vsa pot, ki jo lahko prehodi Stana. Njo pa vleče ven med ljudi in tudi k nam bi rada prišla pogledat. Dogaja pa se celo

Peter Ivanovič: »Kolegi me velikokrat obišejo

tako nepojmljiv paradoks, da ne more v zavod za rehabilitacijo, ki je le za streljaj proč — ker lifti v stolpnih velikokrat odpovedo... In tako pogovor nanese tudi na življenje v stolpnih, o ljudeh, ki se počutijo osamljene, o načinu življenja, ki bi ga bilo treba spremeniti; tudi o naših upokojenih, na katere radi pozabljamo...

Taka je Stana: pogumna in živahna kljub temu, da marsikaj v njenem življenju ni obrnilo smeri tja, kamor bi sama želela. Še vedno živi s kolektivom, čeprav zgublja stik z njim.

Mnogo pozdravov mi je naročila, ko sem odhajala; predvsem pa srečno in zdravo novo leto vsem, ki delamo in živimo pod skupno streho naše delovne hiše.

FANT, KI JE REŠIL ŽIVLJENJE

Vseh vrst nesreč poznamo ljudje — tudi takih, ki so, gledano iz varne oddaljenosti, povsem nerazumljive in paradoksalne. Taka je bila tudi tista, ki se je pripetila Dnevnikovemu šoferju Petru Ivanoviču v začetku decembra na Viču.

Mnogo smo se pogovarjali o tem in trepetali za Petrovo življenje, zato je verjetno le malo takih, ki o nesreči ne bi slišali. Pa vendar zgolj za osvežitev spomina obnovimo zgodbo: šestnajst

metrov stran od prehoda za pešce je neznana ženska skočila na cesto; Peter je z vso naglico zavrl, da bi preprečil najhujše — pri tem pa ga je zaneslo v levo v nasproti vozeči avto in prišlo je do hudega trčenja.

Obiskala sem Petra v kliničnem centru, ko je bil že zunaj življenjske nevarnosti in ko je pravzaprav že čakal, da ga odpeljejo v zavod za rehabilitacijo invalidov zaradi nadaljnjega zdravljenja. Soba, v kateri je ležal, je bila velika in bela in skozi okna se je videlo le ljubljansko nebo. Petrov svet se je nenadoma zožil — sicer pa, kdo ve, kdaj so perspektive širše in kdaj je svet bolj razkrit...

Polička ob Petrovi postelji je bila polna svežih rož in še marsičesa, kar je dokazovalo, da ima pogosto obiske. Žena prihaja z otrokom vsak dan, znanci in tudi poklicni kolegi.

S Petrom sva tistega dne obnavljala dogodek, ki je tolikanj spremenil njegovo življenje. A bolj ko sem ga poslušala bolj ko sem ga gledala — bolj sem ga občudovala. Zato, ker je sredi vseh bolečin znal ohraniti optimizem.

Da bi tak ostal še naprej, mu želimo vsi, ki smo ga poznali ali pa le slišali o njem mnogo dobrega.

ANTON TOMŠIČ

Prvi petek v novem letu smo se na pokopališču na Dobrovi pri Ljubljani poslovili od Antona Tomšiča. Star je bil šestinšestdeset let. V »Ljubljanskem dnevniku« je bil prodajni referent. Svoj čas je bil tudi predsednik sindikata.

Nekoč, pred petintridesetimi leti, je bil grafičar. Litograf. Risar. Delal je v Zagrebu. Med hrvatskimi tovariši, s katerimi je med narodnoosvobodilnim bojem deloval in izvedel marsikatero akcijo. O tem je rad pripovedoval.

Govoril je počasi in preiščeno. Kdor je z njim prebil ves dan, je ugotovil, kako veliko ve. Rad je razpravljal o umetnosti. Ta mu je bila posebno pri srcu. Umetnost nasploh, likovna še posebej. Rad je brskal po izvoru besedi. Po izvoru krajevnih imen. To so bili njegovi konjički, ki jih je pogosto pripeljal na ogled. Koliko pa je imel še takšnih, ki jih je le redko spustil z uzde!

V Dnevnikovi hiši je bil med pionirji. Med tistimi nekaj prvimi, ki so začeli »Nedeljski dnevnik« širiti po Sloveniji. Njegov rajon je bila Primorska. »Nedeljca« je prinesel v marsikatero

odročno vas. Bil se je zanj in ga propagiral z veliko vztrajnostjo in dopadljivostjo. Njegov delež je velik. In neizbrisen. Vendar to je že daleč. Mnogi pozabljajo, da smo se tako nekoč morali boriti za vsakega naročnika posebej. Anton Tomšič je bil zmeraj v prvi črti. Zato mu moramo biti vedno hvaležni. In zategadelj se ga bomo vedno spominjali.

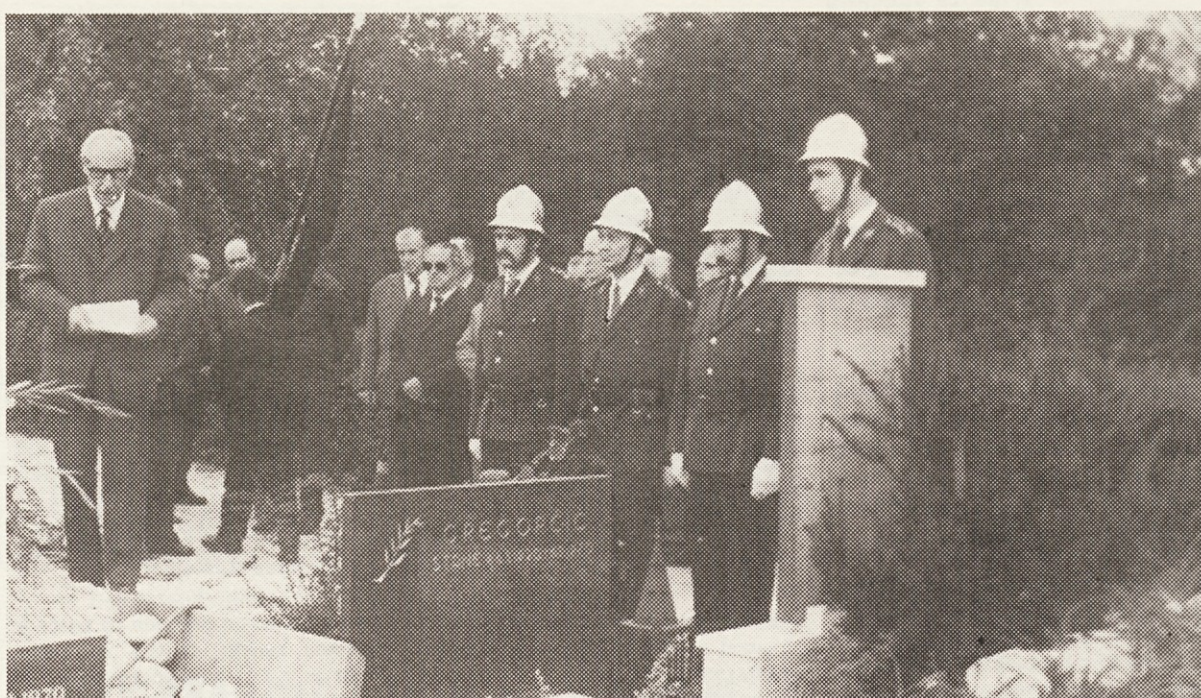
Njegova življenjska pot ni bila najbolj srečna. Ko mu je kazalo, da bo naposled nekaj dosegel, nekaj zgradil, se je spremenilo v nevšečno, nezdravo meglo ali pa se je preprosto podrla. Smola, ki se ga je držala, se ga je držala krepko in ga neprekinjeno in dosledno pehala na rob. Morda se mu je to dogajalo tudi zaradi njegovih načel. Spoštoval jih je. Nikomur ni dovolil, da bi vplival nanj, da bi jih spoštoval nekoliko manj.

Zadnje mesece je hudo trpel. Tudi smrt ni bila milostna z njim. Upiral se ji je. To je znal. To je dobro obvladal. Tudi v življenju se je znal upirati. To je bil upor malega človeka. Imel je svoj prav; pravico, ki si jo je sam izpisal na dolg transparent.

Bil je pionir nekega začetka. Takšni ljudje pa vselej ostanejo zapisani. V spominu njihovih sodelavcev.

MIRAN SATTLER

Na Žalah smo se poslovili od požrtvovalnega gasilca Andreja Zagmajstra

GASILCI TISKARNE LP

VAJE SMO IMELI VSAK DRUGI ČETRTEK

Točno ob 13. uri se je nekega septembrskega dne lani razlegel po oddelkih tiskarne rezek zvok alarma. Nekateri so se strahoma spraševali, kaj to pomeni. Bilo pa je tudi mnogo takih, ki so se nasmihali, češ, zopet ga lomijo z nekakšnimi vajami.

Na srečo je bila res samo vaja ob vsakoletnem tednu požarne varnosti. Tokrat je to bila združena taktična vaja (notranji napad in reševanje) brez prevelikega »špricanja«. Sodelovali so gasilci Ljubljana-mesto, Civilna zaščita LP in industrijska desetina Ljudske pravice. Vaja je bila po zahtevnosti in izvedbi ena najtežjih doslej, toda kljub temu so vse sodelujoče desetine delovale brezhibno. O tem pričajo tudi priznanja številnih gostov Mestne gasilske zveze.

Mislimo, da se vsaj gasilci in civilna zaščita tiskarne zavedajo, da varujejo svoje delovno mesto in svoje imetje, enako kot imetje vseh tistih, ki so se nam omalovažujoče posmehovali z oken — in teh, na žalost, ni malo. Ugotavljamo, da je še vedno v tiskarni mnogo takih, ki še do danes ne vedo, da predstavljajo gasilci važen činitelj v splošni ljudski obrambi in samozaščiti. Želimo, da se vsi tisti, ki so se ob zadnji vaji sladko smejali, sami prepričajo, kako težka je gasilska služba, če jo hočeš v redu oprav-

ljati z vso odgovornostjo do sebe in družbe. Gasilska organizacija v LP ni zaprtega tipa in vanjo lahko stopi vsak ter se prepriča, koliko neplačanih ur je potrebnih, da se tako zahtevna vaja v redu izpelje.

Za svoje delo ne zahtevamo nobenega posebnega priznanja, tudi ur po rednem delovnem času ne štejemo, saj smo vsi iz vrst kolektiva, želimo pa, da bi naše delo dobilo mesto in priznanje, ki mu pripada ter da bi končno vsi z vodilnimi delavci vred prišli do spoznanja, da gasilci in CZ ne čuvamo samo svoje temveč v enaki meri tudi njihovo in družbeno premoženje.

Na koncu pa še nekaj podatkov za informacijo:

V letu 1976 je bilo vpisanih 15 gasilcev, ki so imeli vaje redno vsak drugi četrtek-povprečno uro in pol. Nekaj vaj je bilo tudi ob nedeljah. Udeležba na vajah je bila 90 odstotna.

Lani smo se na Žalah poslovili od dolgoletnega in požrtvovalnega gasilca Andreja Zagmajstra.

Kljub svoji starosti je vse naloge opravljal vestno. Preprosto, kot je živel, smo ga tudi pospremili v njegov prerani grob gasilci in sodelavci mehanične delavnice, ki ga bomo ohranili v lepem in trajnem spominu — kot se je videlo na pogrebu — edini od tako velikega kolektiva.

LJUDSKA PRAVICA

PRIŠLI v tiskarno v mesecu decembru 1976

Anton Založnik — strežnik v ofset strojnici

Marinka Biček — strojepiska IBM

Pavel Martinis — strežnik v ofset strojnici

Iztok Mirtič — strežnik v ofset strojnici

Ante Urlič — organizator propagandne agencije

Ivan Kladašan — delavec v kurilnici

Rajko Bogataj — strežnik v ofset strojnici

Marko Kalčič — kemigraf — iz JLA

Slavko Lebar — ofsetkopist-montažer — iz JLA

Tehvida Abdić — čistilka

ODŠLI v mesecu decembru 1976

Franc Podlesnik — vodja nabavne službe — inv. upokojitev

Štefka Veladić — izlagalka v ofset strojnici

Marjeta Derganc — čistilka

Anton Kožuh — delavec v kurilnici

Spasoje Pečanac — strežnik v ofset strojnici

Mira Lužar — knjigoveška delavka

Iztok Mirtič — strežnik v ofset strojnici

LJUBLJANSKI DNEVNIK

V mesecu decembru se je v Ljubljanskem dnevniku na novo zaposlil Ivan KRASKO na delovnem mestu novinar-dopisnik za Dolenjsko.

Iz podjetja ni odšel nihče.

POTRJENI STANOVANJSKI LISTI

Zbori delavcev Ljubljanskega Dnevnika so ob koncu lanskega leta na ločenih zasedanjih soglasno potrdili obe prioritetni stanovanjski listi. Kot je znano, so se na listo za najemna stanovanja uvrstili Evgen Čamernik, Jože Saje, Peter Ivanović, Tomaž Nučič, Darinka Kladnik, Marija Klenovšek in Veronika Horvat. Na listo za posojila pa so Ago Sarajlija, Breda Tell, Marjan Lékše, Miroslav Simčič, Manja Anderle-Ljubić, Edo Glavič, Vesna Podboršek in Neva Železnik.

Preostane nam torej le še to, da delavski svet obe listi razglasi kot veljavni in prične dodeljevati najemna stanovanja in posojila.

Glede na priporočilo stanovanjske komisije, ki so ga vsi zbori delavcev soglasno sprejeli, bo v tem letu na listi za dodelitev najemnih stanovanj prednostno rešen Peter Ivanović (iz vsem znanih razlogov). Kar zadeva to listo, velja omeniti še dejstvo, da imajo vsi delavci, ki so uvrščeni na listo, pravico do uvrstitve na listo za posojila, če ugotovijo, da bi bila to za njih ugodnejša inačica.

Sicer pa velja za listo za posojila reči, da bi Ago Sarajlija, v kolikor bo dobil stanovanje od SSS Vič, z liste črtan in bo obveljal sklep ene prejšnjih sej DS, po katerem bo Sarajliji stanovanjski problem v tem primeru rešen do leta 1981.

DNEVNIKOVIM SMUČARJI NA KAVKAZU

Tudi novinarji ljubljanskega Dnevnika se udeležujejo vsakoletnega smučarskega srečanja novinarjev-smučarjev iz vse Jugoslavije. Po srečanju so na sporedu tudi tekme v veleslalomu, kar je hkrati izbirno tekmovanje za sestavo jugoslovanske reprezentance za sodelovanje na svetovnem prvenstvu novinarjev smučarjev.

Na lanskoletnem tekmovanju so se odlično odrezali tekmovalci ljubljanskega Dnevnika, saj sta

Silvo Matelič in Jože Pogačnik osvojila prvi dve mesti, medtem ko je bila Alenka Brezovnik-Šajn četrta. Vsi trije so se uvrstili v jugoslovansko reprezentanco, ki se bo udeležila letošnjega svetovnega prvenstva, ki bo v Sovjetski zvezi na Kavkazu. Naši bodo odšli na pot februarja in bodo ostali v SZ deset dni. Na potovanju, predvsem pa na tekmovanju, jih bodo spremljale tudi naše želje za čimboljšo uvrstitev in dobro počutje. Srečno!

XVIII. ZIMSKE GRAFIČNE IGRE

Organizator zimskih grafičnih iger bo letos smučarski klub Grafičar ČGP Mariborski tisk.

Tekmovanje bo ob vlečnici Habakuk na Pohorju 20. februarja ob 9.30 uri. Tekmovanje bo v eni sami disciplini — v veleslalomu. V primeru slabih snežnih razmer si organizator pridržuje pravico, da namesto veleslalom organizira slalom. Ekipa bo štela 5 članov (do 35 let), 5 starej-

ših članov in 3 članice. Za ekipni rezultat se štejeta po 2 najboljša časa pri članih in starejših članih in ene članice.

Vsi, ki se zanimajo za nastop na grafičnih igrah, naj se prijavijo skupinskemu poverjenikom v svojih oddelkih, le tako bomo iz večjega števila prijavljenih lahko izbrali dobro ekipo, ki nas bo solidno zastopala na tekmovanju.

NEZADOVOLJNI Z DOSEŽENIMI REZULTATI

Košarkarji LP so se dobro uvrstili, Dnevnikovi pa slabo

Konec leta je navadno čas, ko napravimo obračun preteklega dela. Če bi hoteli napraviti obračun telesnokulturne aktivnosti v jesenskem delu tekmovanj, bi morali priznati, da smo se sicer prijavi za vsa TRIM tekmovanja, da se nekaterih potem nismo udeležili, kjer pa smo sodelovali, nismo dosegli kakšnih omembe vrednih uvrstitev.

Na slavnostni razglasitvi rezultatov, ki bo v januarju, bomo letos prejeli le en pokal za drugo mesto v namiznem tenisu za ženske. Letos tudi ne bomo več med tistimi TOZD, ki so se udeležila vseh tekmovanj, kajti na smučanju nismo imeli popolne ekipe. To omenjam zaradi tega, ker bo že v februarju občinsko prvenstvo v veleslalomu, katerega bi se letos lahko udeležili popolni ekipi Ljudske pravice in ljubljanskega Dnevnika.

V decembru je bilo še občinsko prvenstvo v streljanju. Prijavljene smo imeli tri ekipe, udeležila pa se ga je le ženska ekipa ljubljanskega Dnevnika, od moške prve ekipe pa je prišel na strelišče le fotoreporter Nace Bizilj, ki je tekmovanje opravil, kar pa ni zadoščalo za uvrstitev.

Tekmovanja še niso končali košarkarji, ki se še vedno borijo za čimboljše uvrstitev, pri čemer je ekipa Ljudske pravice boljša in si bo verjetno zagotovila obstanek v A skupini, medtem ko tega ne moremo trditi za ekipo ljubljanskega Dnevnika. Zadnje štiri ekipe v A skupini bodo namreč prihodnje leto tekmovale v skupini B (predzadnji dve) in C (zadnji dve).

Sicer pa pogledajmo, kje smo bili aktivni v decembru in kaj smo dosegli.

Lestiva po 10. kolu:

Iskra					
Commerce	10	10	0	403:280	20
Ljubljanska banka	10	8	2	333:229	16
Petrol	10	7	3	290:255	14
Ljudska pravica	10	7	3	336:301	14
Slovenijales	10	6	4	263:215	12
Vjesnik Slovenija	10	5	5	265:247	10
ceste	10	4	6	288:256	8
Tegrad	10	4	6	238:290	8
Dnevnik	10	3	7	213:232	6
Železniške tiskarne	10	3	7	238:269	6
Vega	10	2	8	219:377	4
Hermes	10	1	9	140:254	2

ČRNO na BELEM

Izdaja delavski svet Časopisno tiskarskega podjetja Pravica - Dnevnik - Ureja uredniški odbor: Saša Jarc (odgovorni urednik), Breda Deniša, Srečko Mrak, Dana Nučič, Boris Ogrizek, Dušan Sivec, Majda Tičar in Stane Tršinar - Izhaja vsak drugi ponedeljek v mesecu, razen julija in avgusta - Natisnila tiskarna Ljudske pravice v Ljubljani.

STRELJANJE

Komisija za športno rekreacijo pri telesnokulturni skupnosti Ljubljana Center je v počastitev dneva JLA razpisala občinsko prvenstvo v streljanju z zračno puško. Prijavili smo tri ekipe, vendar se je tekmovanja udeležila le ženska ekipa ljubljanskega Dnevnika v postavi: Mija Knop, Alenka Brezovnik - Šajn, Mimi Vončina, Roža Erman. Ker zadnje ni bilo na start zaradi bolezni, je namesto nje streljala Alenka Brezovnik-Šajn, ki je v Rožinem imenu bolje streljala kot v svojem. Zaradi pomanjkanja strelskega znanja ekipa ni dosegla kakšne boljše uvrstitve, vendar so kljub temu zadovoljne zapustile strelišče. Vodja tekmovanja, znani strellec Lojze Mikolič, je namreč povabil Alenko Brezovnik-Šajn, če bi hotela nastopiti za njihov klub Olimpijo z utemeljitvijo, da je rojena strelka. Alenka bo o privlačni ponudbi še razmislila, trenutno je namreč bolj zavzeta s smučanjem, kajti pripravljati se mora na svetovno prvenstvo novinarjev-smučarjev.

Rezultati - ženske: 1. SDK 648, 2. Ljubljanska banka 529, 3. Zmaj 471, 4. Ujv 433, 5. Dnevnik 349.

Tekmovanje je odlično organizirala in izvedla strelska družina Olimpija na strelišču na Kodeljevem.

KEGLJANJE

Občinsko prvenstvo v kegljanju je potekalo kar ves mesec, ker je bilo prijavljenih rekordno število ekip. Najprej so bila na vrsti predtekmovanja, najboljših šest posameznikov v moški in ženski konkurenci in prvih deset ekip se je na koncu pomerilo še v finalu. Pri moških so imeli največ uspeha tekmovalci UJV, medtem ko so bile pri ženskah najboljše predstavnice Petrola.

Občinskega prvenstva so se udeležile tudi moška ekipa Ljudske pravice ter moška in ženska ekipa ljubljanskega Dnevnika. Tudi pri kegljanju so se bolje odrezale ženske, saj so v skupni končni uvrstitvi osvojile deveto mesto, moška ekipa tiskarne Ljudske pravice je bila 32., moška ekipa Dnevnika pa 34.

V opravičilo vseh treh najpovem, da ni med njimi nobenega pravega kegljača in so vsi sodelovali le zaradi veselja in potrebe po športni aktivnosti.

Če bi zaposleni pri Ljudski pravici ali ljubljanskem Dnevniku želeli redno kegljati, bi lahko tako kot lani rezervirali kakšno stezo na enem od ljubljanskih kegljišč. Kdor bi to želel, naj sporoči v športno redakcijo.

PLAVANJE

Že v prejšnji številki našega glasila smo objavili, da so žetoni

za plavanje v zimskem bazenu Tivoli zopet na voljo, vendar povpraševanja po žetonih ni vedno omembe. Ponje prihajajo vedno isti. Kaže, da med zaposlenimi ni zanimanja za plavanje. Kdor bi kljub temu želel žetone, so mu na voljo v športni redakciji.

KOŠARKA

V košarkarski TRIM ligi skupine A, v kateri tekmujejo ekipi Ljudske pravice in ljubljanskega Dnevnika, so odigrali 10. ali predzadnje kolo. Ljudska pravica je s sedmimi zmagami na odličnem četrtem mestu, medtem ko je ekipa Dnevnika z le tremi zmagami trenutno deveta. Posebej za ekipo Dnevnika bo odločilno zadnje kolo, saj bi se le z morebitno zmago lahko obdržali v najboljši skupini.

V zadnjih dveh kolih je ekipa Ljudske pravice odigrala srečanje z Dnevnikom in ga dobila z rezultatom 46:35 (23:21). Že rezultat v polčasu pove, da je bil boj v prvem polčasu trd in enakovreden. V drugem polčasu je imela LP več sreče in je zmagala.

V zadnjem kolu bi se morala LP srečati z ekipo Železniške tiskarne. Naši nasprotniki niso prišli na tekmo in tako smo dobili brez boja 20:0. Po še neuradnih podatkih je bila učinkovitost ekipe LP sledeča: Prančič je dosegel 121 košev, Rančov 72 košev, Martinčič 60 košev, Humar 42 košev, Ciglič 41 košev, Ogrizek 16 košev, Žargi 4 koše.

Ekipi čestitamo za uspešno tekmovanje in dober plasma v tekmovanju.

Franc Mazovec (na sliki levo) je na občinskem prvenstvu v kegljanju nastopil za ekipo ljubljanskega Dnevnika in se v moštvu odrezal najboljše. Foto: M. Ciglič

Za konec leta, 30. decembra, smo imeli sestanek novinarskega kolektiva. Razpravljali smo o tem in onem, glasovali za to in ono, na koncu pa se ni ne predsedujoči, niti kdo drug spomnil, da bi kolektivu voščil srečno novo leto!

Je pač tako: ob kupu formalnosti na sestankih smo pozabili na drobno in človeško »formalnost«, kakršna je voščilo.

Osebnе dohodke bomo dobivali odslej prek banke, najverjetneje na tekoče račune. Pustimo ob strani »vzorno urejenost« in »čisto kratke« vrste v banki...

...Človek pa začne dobivati občutek, da nekateri, ko po vsej sili hočejo tudi še tako majhne zneske plačevati s čeki, s tem zdravijo svoje Rockefellerške in svetovljanske komplekse.

ČRNO-BELEM V LJUBLJANSKEM DNEVNIKU

Strojepisna je ondan na mizi v strojepisnici našla sredstvo, ki se ga uporablja v posebne namene.

Tisti, ki se je odločil za to javno in nazorno prikazovanje kontracepcijskih sredstev, naj v bodoče upošteva, da so članice našega kolektiva že seznanjene z različnimi oblikami kontracepcije in naj si za to izbere primernejši kraj!

Silno radi solimo pamet o nadzorstvu in notranji kontroli. Sedaj smo ugotovili poneverbo okrog deset starih milijonov v naši mariborski podružnici.

Ker do poneverb ni prišlo čez noč, smo tako očitno dobili nazoren poduk o pomanjkljivem nadzorstvu v lastnem podjetju.

V naši trboveljski podružnici jih še naprej zebe. V začetku meseca je bilo v prostoru le 10 in tudi manj stopinj Celzija.

Morda ne bi bilo napak, če bi našo poslovalnico v zimskem času odstopili za delovni prostor projektantu zgrad-

be, ki je vse tako »modro« projektiral, da zdaj prostora nikakor ni mogoče ogreti.

Doslej svojega strupenega jezika nisem vtikal v uredniške zadeve, ker pa smo v zadnjem času v Dnevniku objavili nekaj člankov z naslovi, ki resnično zavajajo bralce, naj se tokrat spotaknem samo ob dva najbolj značilna primera: »Novo: devize za vse« (ko sem prebral ta naslov, me je imelo, da bi kar stekel v banko ponje!) in »S pismom do razveze« (Aha, sem si mislil, po Novem letu, ko bo veljal novi zakon o družinskih razmerjih, bom naposled vrgel samo pismo v nabiralnik in bom razvezan!). Ko pa sem članka prebral, so se sarje iz naslovov razbliziale.

Prav tako se bodo razblinile sanje tistih, ki menijo, da

bodo z izmišljenimi in neresničnimi naslovi pridobili bralce in povečali naklado.

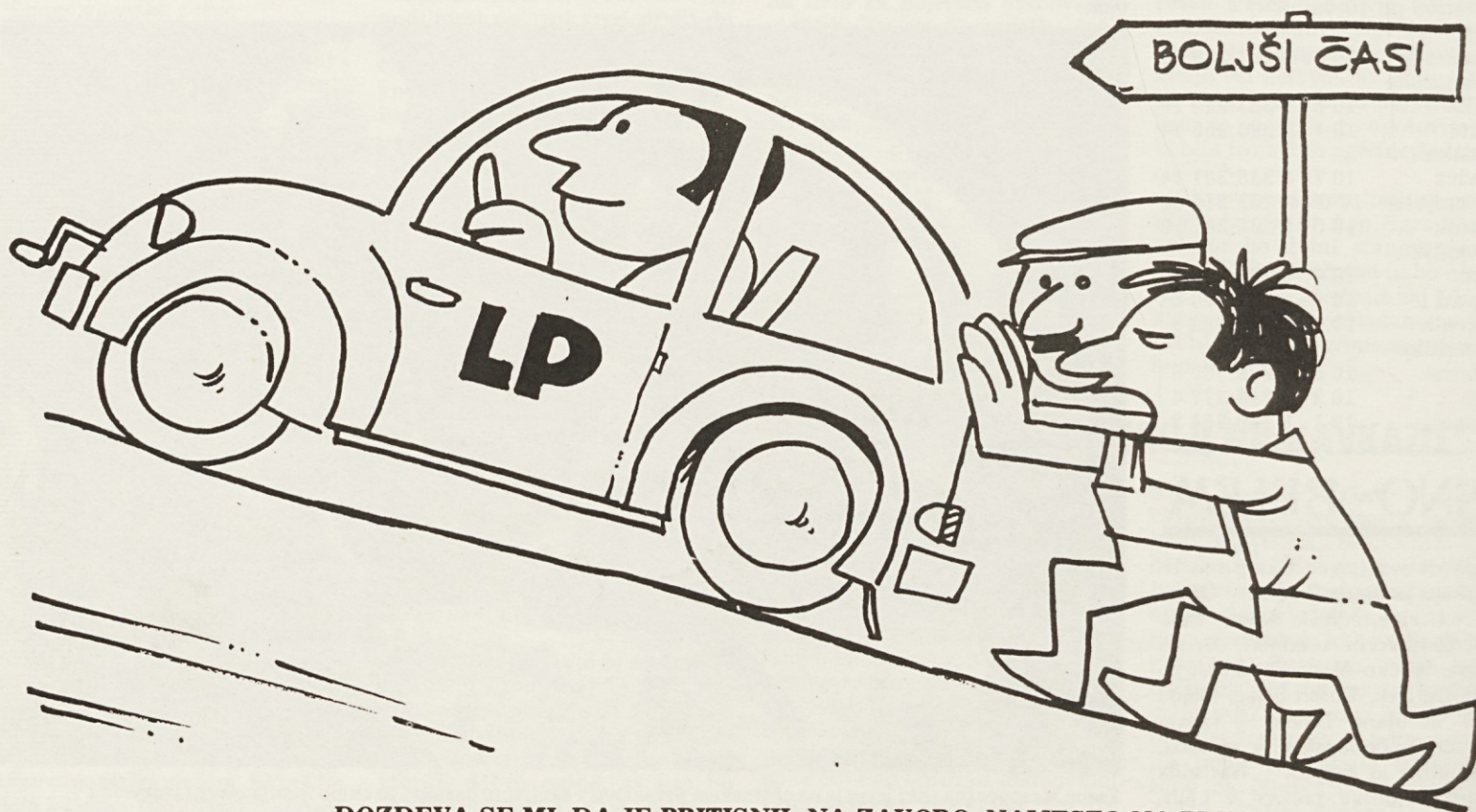
V zadnjem času sem v člankih naših novinarjev večkrat zasledil besedo »postopati« (preneseno iz hrvaškega glagola postupati za naš ukrepati, ravnati).

Očitno so se nekateri novinarji res tako zelo navadili postopati, da se te besede niti v svojem pisanju ne morejo znebiti.

Dnevnik postaja obširnejši, stalno bomo imeli štiri strani več. Če že imamo denar za debelejši časnik, bi se ga morda lahko kaj našlo tudi za nabavo novih pisalnih miz, zlasti pa stolov, ker so sedanji res že popolnoma dotrajani.

Sicer se utegne ponoviti primer zdravnice, ki je prišla k naši novinarki na razgovor okrog samoprispevka. Zdravnica se je ozrla po sobi in rekla, da bi bilo dobro, če bi imeli tudi kak samoprispevek za — naše pohištvo!

Strupenjak

— DOZDEVA SE MI, DA JE PRITISNIL NA ZAVORO, NAMESTO NA PLIN!